

РЕШЕНИЕ

№ 783

гр. София, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **12099** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Началника на 03 РУ-СДВР чрез юрк. Д. И. срещу Решение № 20166332/02.08.2021г. по НАХД № 1985/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 състав, с което е отменено наказателно постановление № 8868/23.06.2020г. на Началника на 03 РУ - СДВР. Навеждат се твърдения, че решението е неправилно като постановено при нарушаване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – И. С. Б. редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че оспореното решение на СРС е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на И. С. Б. срещу наказателно постановление № 8868/23.06.2020г. на Началника на 03 РУ - СДВР, с което на Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 64 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, затова че на 12.06.2020 г., около 15,30 часа, в [населено място] на метростанция „С.“, не изпълнил полицейско разпореждане и след отправеното му предупреждение съзнателно пречил на полицейския орган да изпълни задължението си по служба.

СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка: На 12.06.2020г., около 15,30 часа, И. С. Б. се е намирал в метростанция „С.“, с намерението да ползва метрото с посока СУ „К. О.“. В този момент свидетелят Г. В. и И. Я. – полицейски служители при сектор „М.“ ОПП-СДВР са забелязали, че лицето е без поставена маска на лицето или друго защитно средство, и многократно му отправили устни разпореждания да не се качва в метрото. Б. е отказал категорично с възражението, че вече имал съставен акт за това обстоятелство. Свидетелят В., констатирайки извършеното административно нарушение, съставил акт за установяване на административно нарушение бланков номер 481414, № 8868/12.06.2020г. за нарушение на чл.64 ЗМВР. Актът е връчен в хипотезата на отказ. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено наказателно постановление № 8868/23.06.2020г. от Началника на 03 РУ - СДВР, с което е постановено, че жалбоподателят не е изпълнил полицейско разпореждане и след отправеното му предупреждение съзнателно пречил на полицейския орган да изпълни задължението си по служба. За констатираното нарушение на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл.257, ал.1 ЗМВР.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на производствените правила, тъй като в АУАН и в НП липсва конкретизация за нарушена нормата на чл.64 ЗМВР, която урежда общия принцип за разписани правомощия на полицейските органа за писмено и устно отдаване на разпореждания, с което е нарушено правото на защита и е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Решението е постановено при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.64, ал.1 от ЗМВР полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Разпорежданията се издават устно или писмено.

Според разпоредбата на чл.64, ал.2 от ЗМВР при невъзможност да се издадат писмено, разпорежданията могат да се издават устно или чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят.

Нормата на чл.64, ал.4 от ЗМВР предвижда, че разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение или застрашават живота или здравето му.

От анализа на посочените разпоредби е видно, че нормите на чл.64, ал.1, изр.1 и ал.4

от ЗМВР уреждат принципното правомощие на полицейските служители по издаване на разпореждания, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции, които разпореждания са задължителни за изпълнение. В останалите хипотези, чл.64 от ЗМВР урежда формата на разпорежданията – писмена по чл.64, ал.1, изр.2 от ЗМВР, устна - по чл.64, ал.2 от ЗМВР и с конклюдентни действия - по и чл.64, ал.2 и ал.3 от ЗМВР.

По делото не се спори, че е издадено устно полицейско разпореждане. От фактическа страна описанието на нарушението в АУАН е безпротиворечиво – жалбоподателят не е изпълнил многократно устни разпореждания да не се качва в метрото без поставена маска на лицето или друго защитно средство. Настоящата касационна инстанция споделя извода на първостепенния съд, че както в АУАН, така и в НП не са прецизирани законните разпоредби, които са нарушени, което съставлява нарушение на съответно на чл.42, ал.1, т. 5 и чл.57, т. 6 от ЗАНН.

По реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН може да се отстрани неправилно посочване на нарушена правна норма или липса на единство между текстовото и цифрово формулиране на административното обвинение в АУАН, стига от обстоятелствената част на съставения акт да могат да се направят категорични изводи за обстоятелствата по чл.42, ал.1, т.1-6 от ЗАНН. Конкретният случай обаче не е такъв, тъй като при съществуващо описание на нарушението от фактическа страна в АУАН, такова не е направено в обжалваното наказателно постановление. При липсата на подобна конкретизация, посочването за нарушена нормата на чл.64 от ЗМВР, която урежда общия принцип за разписани правомощия на полицейските органа за писмено и устно отдаване на разпореждания, нарушава правото на защита и съставлява съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните отменителни основания.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20166332/02.08.2021г. по НАХД № 1985/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 състав, с което е отменено наказателно постановление № 8868/23.06.2020г. на Началника на 03 РУ - СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.